

ת"פ 28100/07/20 - מדינת ישראל נגד אברהים פקיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28100-07-20 מדינת ישראל נ' פקיה

לפני
בעניין:
כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
על ידי פרקליטות מחוז ירושלים
באמצעות ב"כ עו"ד יעל שרף

המאשימה

נגד
אברהים פקיה
באמצעות ב"כ עו"ד נאיל זחלקה

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של ירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(א) לחוק העונשין.
2. במסגרת הסדר הטיעון לא הושגה הסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו.
3. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.6.2020, בשעה 20:30 לערך, שהה הנאשם במחנה הפליטים שועפאט בסמיכות לאולם אירועים בו התרחשה באותה עת חתונה, כשהוא מחזיק בקטנוע עמו הגיע למקום, בנשק ארוך מסוג שאינו ידוע במדויק למאשימה, ואשר בכוחו להמית אדם.
4. בשלב מסוים הנאשם הבחין בשני אנשים אשר החזיקו בשני נשקים, הנאשם הוציא את הנשק מהקטנוע, שוחח עם האנשים, טען את הנשק במחסנית שהייתה ברשותו, וירה באוויר מספר כדורים.
5. במעשיו אלה נשא הנאשם או הוביל נשק שבכוחו להמית אדם, בלא רשות על פי דין לנשיאתו או הובלתו, וכן ירה מנשק חם שלא כדין.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 36, נשוי ואב ל-3 ילדים בני חמישה חודשים ועד חמש שנים. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בבית שבבעלותם במחנה הפליטים שועפאט, וכיום הוא מתגורר בשכונת ראס אל עמוד בדירה שכורה, במסגרת חלופת מעצר, יחד עם משפחתו ובפיקוח קרובי משפחה.
7. משפחת מוצאו של הנאשם מונה אם גרושה ו-5 ילדים, כשהנאשם רביעי בסדר הלידה. אביו נפטר לפני כ-3 שנים על רקע בעיות בריאות. אביו היה נשוי בשנית, ונולדו לו 3 ילדים מנישואיו השניים. אמו בת 63, עקרת בית, ובריאה בדרך כלל, התגרשה מאביו לפני כ-30 שנים על רקע אלימות במשפחה ונישואי אביו לאשה שניה. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי היא נאלצה לנהל את משק הבית לבדה במשך שנים רבות. הנאשם תיאר יחסים תקינים וטובים עם בני משפחתו, ומסר כי אחיו ואחותו נשואים ומנהלים אורח חיים תקין בדרך כלל. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, ולדבריו נשירתו המוקדמת ממערכת החינוך נבעה מתוך בעיות בתפקוד, והיעדר דמות מיטיבה ומפקחת במשפחה. לדברי הנאשם, הוא נחשף בילדותו לאלימות בין הורית, ואף הוא עצמו התמודד עם אלימות מצד אביו, ועם מצב כלכלי דחוק, אשר גרם לו לחסכים רגשיים וחומריים עמוקים.
8. הנאשם מסר, כי לאחר שעזב את לימודיו התחבר לחברה שולית והחלה מעורבותו בפלילים. לצד זאת, עבד לאורך השנים בעבודות מזדמנות, לצד התנהלות שולית לסירוגין. על רקע התנהלותו השולית, הנאשם ריצה 4 עונשי מאסר בפועל, כאשר באחרון מבניהם נדון לעונש של 6 שנות מאסר, ושוחרר ממאסרו בשנת 2016. עוד מסר הנאשם, כי לאחר שחרורו החל לעבוד בתחום חשמלאות מנהרות ותשתיות כבישים, ובהמשך החל לעבוד בבית העסק 'מאפה נאמן' בעטרת, בו הוא עובד גם כיום.
9. משיחה עם אשתו עלה, כי הנאשם הוא בעל חם ואכפתי, ואב אוהב הדואג לילדיו. לדברי הנאשם, הוא מנסה לקיים יציבות תפקודית, משפחתית ותעסוקתית מתוך שאיפה לנהל חיים שקטים, נורמטיביים ותקינים. הנאשם מסר, כי על רקע מעורבותו בתיק הנוכחי, נעצר למשך 4 חודשים, ותיאר חוויה קשה שהייתה מלווה בקשיים רגשיים שונים. לאחר מכן שוחרר למעצר בית למשך 5 חודשים, וכי רק לאחרונה הותר לו לצאת לעבודה. הנאשם תיאר משבר כלכלי ונפשי קשה של המשפחה, מכיוון שהוא המפרנס היחיד במשפחה, ובנוסף מעצר הבית בו שהה יחד עם אשתו וילדיו גרם להשלכות נפשיות קשות בקרב בני משפחתו. הנאשם ביטא מחויבות למשפחתו ולפרנסתה, ותחושה של חוסר אונים, תסכול ואכזבה עצמית כלפי המצב אליו נקלעה משפחתו כתוצאה ממעשיו. הנאשם ביטא חששות כבדים ודאגה רבה כי יוטל עליו עונש מוחשי הכולל מאסר בפועל, אף כזה שירוצה במסגרת עבודות שירות, כשלכך, על פי תפיסת הנאשם, עלולות להיות השלכות קשות על משפחתו.
10. עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם מפגין חרטה בקשר למעורבותו באירוע, הוא מקבל אחריות מלאה למעשיו ומביע תחושת אכזבה עצמית מכך שלאחר תקופת זמן ממושכת, שבמהלכה ערך מאמצים רבים לשקם את עצמו והצלח בכך, חזר להתנהג בצורה בעייתית. הנאשם גילה מודעות למעשיו הבעייתיים והעברייניים כפי שהם מתוארים בכתב האישום ומסר, כי הוא מודה בטעות שעשה, וכי פעל בקלות דעת ובפזיזות, מבלי לחשוב

ולשקול את ההשלכות הקשות של מעשיו עליו ועל בני משפחתו.

11. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם גדל במציאות חיים קשה, במשפחה דלת אמצעים ובחוסר גבולות ברורים, בתנאי מחייה קשים בהיעדר דמויות מפקחות ומיטיבות, וחסכים חומריים, רגשיים וחינוכיים עמוקים. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם פיתח קשיים אישיותיים והתנהגותיים, ושיש לו נטייה במצבים מסוימים להתנהג באימפולסיביות ובפזיזות, ללא הפעלת שיקול דעת וללא חשיבה על ההשלכות האפשריות של התנהגותו. כל אלה, להערכת שירות המבחן, מהווים גורמי סיכון לחזרה פורצת גבולות בעתיד. מנגד, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם בעל כוחות, יכולות, שאיפות ורצון לנהל אורח חיים תקין. לדעת שירות המבחן, הנאשם הראה יכולת לתפקוד יציב מאז שחרורו ממאסר בשנת 2016, והשקיע מאמץ לנהל אורח חיים תקין, הקים משפחה ושמר על יציבות תעסוקתית לאורך זמן. הנאשם מביע מחויבות ואחריות לבני משפחתו, ועושה ככל הניתן על מנת לסייע ולתמוך בהם כלכלית. הנאשם מבין את בעייתיות מעשיו, וכי מעצרו ומעצר הבית בהם שהה הנאשם, כמו גם ההליך הפלילי, משפיעים על הנאשם בכיוון של הבנת חומרת מעשיו וההשלכות הקשות שלהם עליו ועל בני משפחתו, באופן שיש בו כדי להרתיע את הנאשם מחזרה על מעשים דומים בעתיד. כל אלה, להערכת שירות המבחן, מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

12. סופו של דבר, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש חמור של מאסר בפועל, ואף אם יראה בית המשפט כי יש מקום להטיל עונש של מאסר בפועל, המליץ שירות המבחן כי הנאשם ירצה מאסר זה בדרך של עבודות שירות. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם במבחן פיקוחי למשך שנה, אשר יהווה עבורו כמסגרת סמכותית, תומכת, מפקחת ומעמידה גבולות ברורים להתנהגות נורמטיבית.

טיעוני הצדדים לעונש

13. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרתן של עבירות הנשק, ואת העובדה שעבירות אלה פוגעות בערך המוגן של ביטחון הציבור.

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם הגיע למקום הסמוך לחתונה שהתקיימה במחנה הפליטים שועאפט, כשברשותו נשק ארוך. שם פגש שני אחרים המצויידים בנשקים, הוציא את נשקו וירה מספר כדורים באוויר במקום הסמוך לאנשים.

15. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי אין לתת משקל רב לתסקיר שירות המבחן, שכן זה רואה את המקרה מזווית ראייה צרה, של אפשרות שיקומו של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה, כי יש לתת משקל לשאלת ההרתעה, בשים לב להרתעת היחיד, נוכח ישיבתו הארוכה של הנאשם בכלא.

16. אשר למתחם העונש ההולם- טענה ב"כ המאשימה, כי המתחם נע בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר, והגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

17. ביחס לעונש המתאים- טענה ב"כ המאשימה, כי לנאשם עבר פלילי משמעותי, וכי לאור עברו הפלילי יש למקמו בחלקו האמצעי של המתחם אליו עתרה.
18. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 340א(א) לחוק העונשין, בחלופה לפיה הנאשם לא ירה באזור מגורים, כלומר לא התקיים סיכון לחיי אדם. עוד טען ב"כ הנאשם, שמדובר בנשק מסוג לא ידוע, וכי האישום והעובדות המופיעות בכתב האישום ביחס לאותה נשיאת נשק הינן מצומצמות.
19. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם- טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם מכיר בטעותו, מנסה לשקם את חייו, הקים משפחה ונולדו לו ילדים, הוא עובד ב"מאפה נאמן" זמן רב, כך שהתנהלותו לאורך השנים מלמדת כי בחר בדרך הישר. ב"כ הנאשם ציין, כי לנאשם פוטנציאל שיקומי גבוה, הוא עזב את אורח החיים העברייני, והרשעתו האחרונה הייתה לפני זמן רב. ב"כ הנאשם הדגיש את המלצתו של שירות המבחן, וביקש מבית המשפט לקבלה.
20. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם ישב במעצר למשך 4 חודשים, ולאחר מכן שהה במעצר בפקוח אלקטרוני לעוד 5 חודשים, כשמחודש מרץ אפשר לו בית המשפט לצאת לעבודה, ומאז הנאשם עובד באופן מסודר. ב"כ הנאשם הדגיש, כי יגרם נזק רב למשפחתו של הנאשם אם ירצה עונש של מאסר ממש.
21. ביחס למתחם העונש ההולם- טען ב"כ הנאשם, כי אמנם לאחרונה חלה מדיניות החמרה בעבירות נשק, אך עדיין יש לבחון כל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו. על כן, ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. לחילופין, וככל שבית המשפט לא יאמץ את המלצת שירות המבחן, עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.
22. אשר לעונש המתאים- טען ב"כ הנאשם, כי לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, ולאור מיעוט הפרטים בכתב האישום, עתר להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבחן.
23. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו, ביקש מבית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות ובנזק שייגרם לאשתו ולילדיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

24. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם,

על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

25. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

1. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **רך חסן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.13). לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט צ' זילברטל בע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל** (25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013)..."

26. מגמה זו באה לאחרונה לידי ביטוי גם בדבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (25.08.20): **"עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען"**, ובע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת** (22.12.2020): **"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחונו"**.

27. עוד נאמר, כי ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הוארי** (25.11.19) וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.20)).

28. העבירה של נשיאת נשק שלא כדין, חמורה יותר מהעבירה של החזקת נשק שלא כדין, שכן נשיאת נשק

ממוקמת קרוב יותר לסביבת התוצאה הפוגענית הפוטנציאלית, בהשוואה להחזקת נשק. בהתאם, העונש הקבוע לצד עבירת נשיאת הנשק הוא 10 שנות מאסר בעוד שהעונש הקבוע לצד עבירת החזקת הנשק הוא 7 שנות מאסר. עם זאת, "ככל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17), על כן בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות של נשיאת נשק יש לתת משקל לסוג הנשק, נסיבות תפיסתו, מידת קטלניותו ולכמותו. כמו-כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית הנשיאה.

29. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 5522/20 נזאר חלייחל נ' מדינת ישראל (24.02.2021) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בימ"ש המחוזי, במסגרתו הורשע המערער בביצוע עבירות בנשק והשית עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על-תנאי; וקנס בסך של 5,000 ₪. בעקבות ההרשעה, הופעל גם עונש מאסר על-תנאי בן 5 חודשים, שנגזר עליו בעבר. מדובר במקרה בו שלושה נסעו ברכב בתוך כפר, כאשר המערער נשא עימו כלי נשק. בשלב כלשהו הגיעו השלושה לשביל עפר שבפאתי הכפר. בעודם שוהים במקום, סמוך לבתי מגורים, נורו שני כדורים מכלי-הרכב, באמצעות כלי-הנשק. בהמשך השלושה הגיעו לחניון הממוקם בסמוך למסגד ושם ביצע מי מנוסעי הרכב ירי אוטומטי באוויר, ולאחר זמן-מה בוצע ירי נוסף. סך הכל, נורו כ-20 כדורים באזור המסגד. בשלב זה, הבחין המערער בכוחות משטרה קרבים, ונמלט ברגל מן המקום, תוך שהוא משליך את כלי-הנשק במנוסתו. בסופו של דבר הגיע לבית שכניו, שם הסתתר עד שנעצר.

ב. בת"פ (מחוזי חי') 16370-02-20 מדינת ישראל נ' סעיד מטר (15.09.2020) הורשע נאשם בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת, וירי מנשק חם. הנאשם ישב במושב הקדמי של רכב מסוג מאזדה, כשבידיו תת מקלע מאולתר. הנאשם דרך את הנשק אשר החזיק, פתח את החלון וירה מספר כדורים מבעד לחלון. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר בפועל. לאחר שלקח בחשבון את היעדר עברו הפלילי של הנאשם ואת אי הבעת החרטה שלו, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון, לאחר שהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובסוגיה שהתעוררה בהכרעת הדין, הפחית את עונשו של הנאשם והעמיד אותו על 22 חודשי מאסר בפועל. (ע"פ 6985/20 סעיד מטר נ' מדינת ישראל (14.01.2021)).

ג. בת"פ (מחוזי חי') 13785-04-15 מדינת ישראל נ' אחמד חסארמה (06.04.2016) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של הובלת ונשיאת נשק וירי בנשק במקום מגורים. הנאשם נכנס לחצר של בית דודו ביום בו נורה דודו למוות, וירה לפחות 11 כדורים באוויר מתוך אקדח חצי אוטומטי FN 9 מ"מ. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם

העונש ההולם כנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר. לאחר שהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, אשר היה בן 20 בעת ביצוע העבירות, בתסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת עונש זה. (ע"פ 611/17 **אחמד חסארמה נ' מדינת ישראל** (27.02.2017)).

ד. בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' ראפאת נבארי** (02.07.2020) החמיר בית המשפט העליון בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של נשיאת נשק, ושל ירי במקום מגורים. הנאשם נסע ברכב מסוג מאזדה כשברשותו תת מקלע מסוג קרלו, פתח את חלון הרכב וירה 2 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר, ולאחר שהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם מחד, ובעברו הפלילי מאידך, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 27 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולת העונש, והעמיד את עונשו של הנאשם על 36 חודשי מאסר בפועל, תוך שהוא מדגיש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם.

ה. בת"פ (מחוזי י-ם) 62238-06-20 **מדינת ישראל נ' טארק שוויקי** (12.01.2021) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ושל ירי במקום מגורים. הנאשם הגיע למקום בו בוצעה התקהלות של עשרות אנשים, נעמד סמוך להתקהלות וירה באמצעות רובה M-16 שהיה ברשותו לפחות 17 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 26 ל-56 חודשי מאסר בפועל. לאחר ששקל את הודאת הנאשם, את עברו הפלילי המכביד ואת נסיבותיו האישיות, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 37 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה ערעור כנגד חומרת העונש. (ע"פ 1427/21 **טארק שוויקי נ' מדינת ישראל** (26.05.21)).

ו. בע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (28.11.11) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין, החזקת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים. הנאשם רכש אקדח ושלוש מחסניות ובהן כדורים, וכן הצטייד ברובה מסוג "קרל גוסטב" ובמחסנית אקדח דמוי עט, וכדורים, מטען חבלה מאולתר ומחסנית ריקה. במועד שבו התקיימה חתונה בסמוך לביתו, שבה השתתף הנאשם, נשא הנאשם עמו את האקדח והרובה, וירה כ-50 כדורים ("ריות שמחה"). הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, וגזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות החזקת נשק והשימוש בו אולם רק בצורה מתונה, בשים לב לכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין ובהתחשב באסמכתאות אותן הגישה המדינה בעניין הענישה הנוהגת.

ז. בת"פ (מחוזי חי') 3068-11-15 **מדינת ישראל נ' חסן ג'רבאן**
(30.06.2016) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של הובלת ונשיאת נשק, ירי בנשק במקום מגורים והיזק בזדון. הנאשם התקרב לקיוסק בבעלות המתלונן כשהוא נושא במכנסיו אקדח ובתוכו 5 כדורים, וכן 16 כדורי אקדח נוספים. הנאשם נעמד מרחק מטרים בודדים מהקיוסק, ירה לאוויר, ואז שבר באמצעות קת האקדח חלון זכוכית בקיוסק. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל. לאחר שהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירות, בהיעדר העבר הפלילי של הנאשם ובהודאתו, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ח. בת"פ (מחוזי חי') 12791-05-20 **מדינת ישראל נ' מוחמד אל גואברה**
(10.05.2021) הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ושל ירי בנשק חם. הנאשם, בן 20, נשא נשק מסוג תת מקלע מאולתר למטע זיתים ליד פורדיס, שם ירה בתת המקלע 14 כדורים באוויר. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש ההולם הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. לאחר שהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ברקע האישי שלו ובהמלצת שירות המבחן, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ט. בת"פ (מחוזי חי') 42697-05-18 **מדינת ישראל נ' בוקאעי** (1.11.18) הורשע נאשם על בסיס הודאתו בעבירות של נשיאת נשק תחמושת ובירי באזור מגורים. הנאשם החזיק באקדח וירה מספר כדורים במהלך החתונה, ובהמשך עזב את המקום ברכב ובו האקדח. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ללא עבר פלילי ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

30. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין) יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד גיסא, מדובר בעבירות שקדם להן תכנון מוקדם של הצטיידות בנשק ונשיאתו ממקום למקום בסמיכות לאולם אירועים בו התקיימה חתונה באותה עת. הנאשם החליט לירות לאחר ששוחח עם אנשים שאף הם החזיקו שני נשקים, והנאשם החזיק בנשק ארוך, אשר בכוחו להמית אדם וירה מספר כדורים. מאידך גיסא, שקלתי את העובדה שלא ידוע טיב הנשק האם הוא תקני או מאולתר, בסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, ולא ניתן ללמוד מכתב האישום, כי הנאשם השתמש בנשק בכוונה לפגוע באדם, שכן הואשם בחלופה המקלה של סעיף 340א לחוק העונשין. כמו כן, לא עולה כי השימוש בנשק היה למטרה פלילית או ביטחונית, אלא צוין כי בוצע בסמוך למקום בו התקיימה חתונה. מכאן, שמידת הפגיעה בערך המוגן אינה בעוצמה גבוהה.

31. לאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שלפניי, נע בין 14 חודשי מאסר ועד ל-36 חודשי מאסר.

סוגיית הסטייה מן המתחם

32. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. שיקול ההגנה על שלום הציבור אינו מצדיק החמרה בעונשו של הנאשם, והשיקול השיקומי אינו מצדיק הקלה בעונשו.

33. אשר להמלצת שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל, זו כידוע, איננה מחייבת את בית המשפט, אשר שוקל מעבר לפן השיקומי גם שיקולי ענישה נוספים. כאמור, מדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות בהן הורשע המערער, ובנסיבות דומות, היא של עונשי מאסר ממושכים, כאשר שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי מקבלים משנה תוקף על פני שיקולי השיקום והנסיבות האישיות של הנאשם. יפים לעניינינו דברי כב' השופט י' אלרון:

"...עוד ראוי להדגיש כי אמנם שירות המבחן הוא גורם חשוב בהליך הפלילי, והמלצתו מספקת חוות דעת מקצועית ומשמעותית באשר לתמונת מצבו של נאשם, אך בית משפט זה קבע לא אחת כי תסקיר שירות המבחן על המלצותיו מהווים רק שיקול אחד ממכלול השיקולים המונחים בפני בית המשפט טרם מתן גזר הדין, והסמכות הסופית בהכרעה נתונה לבית המשפט. לבסוף, יש לברך על מאמצי השיקום של המערער, וניתן רק לקוות כי יתמיד בהליך הטיפול בו החל. עם זאת, בדומה לנסיבותיו האישיות, שיקולי שיקומו נסוגים למול חומרת מעשיו ומידת אשמתו הגבוהה - כמו גם למול הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאלים, במיוחד מפני עבירות קלות לביצוע, המאיימות על ביטחון הציבור כולו". (ע"פ 1167/21 טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל (31.05.2021); ר' גם ע"פ 4295/15 ג'אבר אלצאנע נ' מדינת ישראל (2.5.16) רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל (16.6.15)).

34. יודגש בהקשר זה, ששירות המבחן רשאי להמליץ כל המלצה שנראית בעיניו, אך המלצתו היא רק אחד מהשיקולים שעל בית המשפט לשקול עת יגזור דינו של נאשם. במקרה דנן, שיקולי הלימה והרתעה, גוברים על השיקול השיקומי טיפולי, שהוא אך בראשיתו. עם זאת, במקרה דנן, יינתן מקום נכבד להמלצת שירות המבחן בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם העונש ההולם.

העונש המתאים

35. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות שלהלן: הנאשם בן 36 שנים, נשוי ואב לילדים קטנים הסמוכים לשולחנו. הנאשם מנסה לקיים אורח חיים נורמטיבי, לאחר שחררו ממאסרו האחרון בשנת 2016, ועבד לפרנסתו ב"מאפה נאמן" ובעבודות מזדמנות. הנאשם נטל אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם ומעוניין עם שחרורו לנהל אורח חיים נורמטיבי. בנוסף, הנאשם חסך זמן שיפוטי משמעותי. עוד יש להתחשב בכך שפרנסת המשפחה תלויה בנאשם, ובכך שהנאשם שהה במעצר במשך ארבעה

חודשים, וכידוע כי ככלל תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, במיוחד בתקופת הקורונה, ולאחר מכן שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך 5 חודשים. מנגד, יש לזקוף לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד, ואת העובדה כי ריצה בעבר עונשי מאסר ממושכים בשל עבירות סיכון למשתמשים בדרך, אלימות, רכוש, וחוק הכניסה לישראל.

36. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת הרבים, כדברי כב' השופט א' שוהם בע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** (25.6.13) עת חזר על ההלכה שנקבעה ברע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (29.3.04):

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשיקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין".

37. באיזון בין השיקולים השונים, היה מקום לגזור על הנאשם עונש ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, עם זאת, לאור שיקולי שיקום ונסיבותיו האישיות, ובשים לב להמלצת שירות המבחן, מצאתי להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

38. אשר על כן, אני גוזרת כל הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 14 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירות בנשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירות בנשק מסוג עוון.

ד. לנוכח תקופת המאסר, נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה לא מצאתי להטיל עליו קנס.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"א, 01 יולי 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.